

Lieta C-141/07

Eiropas Kopienu Komisija pret Vācijas Federatīvo Republiku

Valsts pienākumu neizpilde — Pasākumi ar kvantitatīvajiem ierobežojumiem līdzvērtīgu iedarbību — Sabiedrības veselības aizsardzība — Pamatojums — Aptiekas — Zāļu piegāde tieši slimnīcām — Aptiekas atrašanās netālu no attiecīgās slimnīcas

Ģenerāladvokāta Īva Bota [*Yves Bot*] secinājumi, sniegti 2008. gada 10. aprīlī . . . I - 6938

Tiesas (ceturtā palāta) 2008. gada 11. septembra spriedums . . . . . I - 6967

Sprieduma kopsavilkums

- 1. Prasība sakarā ar valsts pienākumu neizpildi — Strīda priekšmets — Kompetences sabiedrības veselības aizsardzības jomā sadalījums starp dalībvalstīm un Kopienai — Komisijas iesaistīšanās nosacījumi*
(EKL 152. panta 5. punkts un 211. pants)
- 2. Preču brīva aprīte — Kvantitatīvie ierobežojumi — Pasākumi ar līdzvērtīgu iedarbību — No valsts tiesību normām, ar kurām nediskriminējošā veidā tiek reglamentēti tirdzniecības nosacījumi, izrietoši šķēršļi*
(EKL 28. un 30. pants)

1. Kopienų tiesības neietekmē dalībvalstu kompetenci organizēt to sociālā nodrošinājuma sistēmu un it īpaši pieņemt noteikumus zāļu patēriņa reglamentēšanai ar mērķi nodrošināt to veselības apdrošināšanas sistēmu finansiālo līdzsvaru, kā arī medicīnas pakalpojumu un medicīniskās aprūpes organizēšanu un īstenošanu.

tikusi saskaņota, noteikumu noteikšana šajā jomā ir dalībvalstu kompetencē, kurām jāievēro Līguma noteikumi, it īpaši noteikumi par preču brīvu apriti.

(sal. ar 22.–25. punktu)

Tomēr šīs kompetences īstenošanā dalībvalstīm ir jāievēro Kopienų tiesības, it īpaši Līguma noteikumi par preču brīvu apriti. Minētie noteikumi aizliedz dalībvalstīm ieviest vai saglabāt nepamatotus ierobežojumus šīs brīvības izmantošanai veselības aprūpes nozarē.

Līdz ar to atbilstoši Komisijas funkcijām, kas saskaņā ar EKL 211. pantu ietver pienākumu nodrošināt Līguma noteikumu piemērošanu, tai ir jāpārbauda vienīgi tas, vai dalībvalstis ir rīkojušās saskaņā ar Līguma noteikumiem preču brīvas aprites jomā.

Turklāt pašreizējā Kopienų tiesību attīstības stadijā, kurā slimnīcu nodrošināšana ar zālēm Kopienų līmenī nav

2. Valsts tiesību noteikumi, kuros paredzēti nosacījumi, kas slimnīcas struktūrā neietilpstošām aptiekām jāizpilda, lai varētu veikt slimnīcu nodrošināšanu ar zālēm, un kas neattiecas uz zāļu īpašībām, bet gan tikai uz nosacījumiem, kādos tās var tikt pārdotas, ir uzskatāmi par tādiem, kas attiecas uz tirdzniecības nosacījumiem. Kaut arī šie noteikumi ir vienādi piemērojami visiem attiecīgajiem komersantiem, kas darbojas attiecīgajā dalībvalstī, kurā šie noteikumi ir pieņemti, tie var apgrūtināt un sadārdzināt slimnīcu nodrošināšanu ar zālēm citās dalībvalstīs, nevis attiecīgajā dalībvalstī reģistrētajām aptiekām tiktāl, ciktāl tie ietver vairākus vienlaicīgi izpildāmus kritērijus, kas *de facto* paredz zināmu ģeogrāfisko tuvumu starp aptieku, kura piegādā zāles, un slimnīcu, kurai šīs zāles ir paredzētas. Līdz ar to šādi noteikumi var ietekmēt Kopienų iekšējo tirdzniecību un ir pasākums ar importa kvantitatīvajiem ierobežojumiem līdzvērtīgu iedarbību, ko aizliedz EKL 28. pants.

Tomēr tiesiskais regulējums, kas var ierobežot tādu Līgumā garantētu pamatbrīvību kā preču brīvu apriti, var būt pamatots ar sabiedrības veselības aizsardzības apsvērumiem, ja tas ir piemērots izvirzītā mērķa īstenošanai un nepārsniedz to, kas vajadzīgs tā sasniegšanai. Šajā sakarā, pirmkārt, ar attiecīgajiem noteikumiem ir iespējams sasniegt mērķi nodrošināt drošu un kvalitatīvu attiecīgās dalībvalsts teritorijā izvietoto slimnicu nodrošināšanu ar zālēm un līdz ar to — aizsargāt sabiedrības veselību. Otrkārt, ar attiecīgajiem noteikumiem uz ārējo nodrošināšanas ar zālēm sistēmu būtībā tiek attiecinātas tās pašas prasības, kas raksturīgas iekšējai nodrošināšanas ar zālēm sistēmai. Tiktāl, ciktāl līgumam par slimnīcas nodrošināšanu ar zālēm, kas noslēgts ar citas slimnīcas aptieku vai attiecīgās slimnīcas struktūrā neietilpstošu aptieku, ir piemērojami attiecīgie noteikumi, kuros

paredzēti iekšējai nodrošināšanas ar zālēm sistēmai analogiski nosacījumi, proti, prasība par farmaceitu, kurš, pirmkārt, ir atbildīgs par slimnīcas nodrošināšanu ar zālēm un, otrkārt, ir viegli un ātri pieejams uz vietas, šie noteikumi nodrošina līdzvērtību un saderību starp visām attiecīgās dalībvalsts slimnicu nodrošināšanas ar zālēm sistēmas sastāvdaļām un tādējādi — šīs sistēmas vienotību un līdzsvaru. Līdz ar to šie noteikumi ir vajadzīgi, lai īstenotu mērķi nodrošināt augstu sabiedrības veselības aizsardzības līmeni un nepārsniedz to, kas nepieciešams šī mērķa sasniegšanai.

(sal. ar 30., 31., 33.–35., 44., 48., 49., 55.–57. punktu)